

на труда и на Института за обществено осигуряване и библиотекаръ.

Печата за първи път въ 1924 година. Публикувалъ е въ периодични издания есета, литературни и художествени критики, педагогически и публицистични статии, фейлетони и пр. Въ сътрудничество съ двама педагози излиза съ отделенъ трудъ — Сборникъ за детски театръ (1934). Въ 1940 г. отпечатва първата си белетристична творба — повестъта „Момчилъ слиза отъ планината“. Презъ 1942 год. излиза съ книгата „Утопинъ, романъ на едно откритие“. Презъ тази година дветъ му последни книги сж потърсени за преводъ въ чужбина.

Петъръ Моневъ — стр. 90. Роденъ въ гр. Севлиево на 15 февруарий (старъ стиль) 1880 год. До V-и гимназиаленъ класъ следвалъ въ тогавашното Севлиевско V-кл. училище, а следъ това педагогическитъ училища въ Търново, Шуменъ и Казанлъкъ, като завършилъ последното презъ 1897 година. Следъ 3-годишно учителствуване въ с. Агатово, Севлиевско, постъпилъ презъ есенъта на 1900 год. студентъ по философия и педагогика при университета въ София, който завършилъ на 1904 год. Следъ като билъ по една година околийски училищенъ инспекторъ въ Ломъ и София и учителъ въ Асеновградъ, презъ есенъта на 1908 година се прибралъ въ Севлиево и останалъ учителъ въ педагогическото училище тамъ до 1922 год., когато се пенсионира и постъпилъ на работа въ Електрическа централа „Вжча“. Презъ 1936 год. напустналъ работата си при „Вжча“ и се заселилъ въ София, където живѣе и сега.

Свещ. икономъ Ст. Кривошиевъ — стр. 98. Роденъ въ с. Столтъ — Севлиевско на 8 май 1892 год. отъ крайно бедни родители. Съ голъма мъжа свършилъ прогимназия въ Севлиево. Постъпилъ въ семинарията, въ която изкаралъ IV-ти курсъ съ много добъръ успѣхъ. Съ желание да съкрати времето за следване съ една година, напустналъ семинарията и постъпилъ въ Казанлъшкото педагогическо училище, което свършилъ съ отличие и министерска награда. Учителствувалъ въ с. Душево, Чадърлий (Сѣнникъ) и Хирево — всичко 10 години. Участвувалъ въ дветъ войни. Презъ 1921 год. напустналъ училището и станалъ секретаръ-бирникъ въ с. Хирево, за да построи училище и водоснабди селото. Презъ 1924 година на Великденъ станалъ свещеникъ въ с. Хирево. Презъ 1927 год. съ голъмъ шумъ билъ премѣстенъ въ гр. Севлиево като енорийски свещеникъ въ църквата „св. Троица“, въ която служи и днесъ. Презъ 1932 год. билъ назначенъ Севлиевски архиерейски намѣстникъ, какъвто е и до днесъ. Презъ февруарий 1937 год. билъ отличенъ съ офикия „Протоерей“. Презъ 1940 год. на „Възнесение Господне“ билъ произведенъ въ свещеноикономъ, а три дни по-късно — на